

Nieuwsbrief

Familie Meuleman uit Suriname

Uw goedertierenheid, HEERE, is in eeuwigheid; laat niet varen de werken Uwer handen.

Ps. 138: 8b

Vertrek uit Suriname

Het wordt onderhand toch weleens eens tijd om jullie te informeren over ons wel en wee. De meesten van jullie zullen wel weten dat wij ondertussen terug zijn in Nederland. Dat ging helaas een beetje anders dan gedacht. Het lag namelijk in de planning dat wij op 28 april terug zouden gaan naar Nederland. Corona veranderde echter ook voor Suriname alles. Wilden we nog terug kunnen komen, voordat het luchtruim zou gesloten worden, dan zouden we eind maart weg moeten zijn. Dat betekende alleen wel dat we binnen een dag onze koffers moesten pakken, afscheid moesten nemen van de gemeente, afscheid moesten nemen van onze hond, kippen en vissen en ons hele leven in Suriname. Dat is heel weinig tijd....

Wat hadden we het graag anders gedaan. Rustig afscheid nemen van alle mensen waar we van zijn gaan houden was zo fijn geweest. Rustig afscheid nemen van het huis waar we een hele tijd hebben gewoond. Al die dingen. Gelukkig hadden we al wel samen met de gemeente een soort afscheidsreceptie gehad, maar toch....

Gelukkig ook konden we de gemeente in goede handen achterlaten.

Heel bijzonder was dat we enige tijd voor ons vertrek contact kregen met een broeder die een hart heeft voor de inheemsen. Dat is best bijzonder in een land als Suriname waar maar weinig mensen zich met het lot van

In deze nieuwsbrief

- Vertrek uit Suriname
- Weer in Nederland
- En nu verder
- Hartelijk dank
- Thuisfrontcommissie
- Verjaardagen

Giften

U kunt ons werk steunen door een gift over te maken naar IBAN: NL61 RABO 0113 2182 30 t.n.v. Zending Hersteld Hervormde Kerk onder vermelding van 'gift zending' Ga voor meer informatie naar hersteldhervormdekerk.nl/zending

indianen bemoeien. Hij daarentegen is echt met hen begaan en heeft ook al enige tijd ervaring opgedaan als docent voor inheemse voorgangers.

Vlak voor ons vertrek konden we hem nog laten kennismaken met de gemeenteleden. We hebben het echt als een gebedsverhoring, een geschenk van de Heere gezien, dat we de gemeente niet zomaar hoefden achterlaten.

Weer in Nederland

En nu wonen we in Lunteren. Dat viel in het begin nog niet mee. Onze spullen zijn immers allemaal nog in Suriname. Dat betekent eigenlijk dat we voor nu even opnieuw moeten beginnen. De eerste weken stonden dan ook vooral in het teken van het leefbaar maken van onze woning. We kunnen wel zeggen dat ondertussen het stof van onze landing aardig is gedaald en dat het leven er weer een beetje overzichtelijk uit ziet.

Ondertussen blijven er ook wel zorgen. Niet over onszelf, maar over Suriname. Waar we bang voor waren is gebeurd: het coronavirus is ook daar uitgebroken. Een totale lockdown is nu gaande. Dat betekent dat mensen maar 1 dag in de week de straat op mogen en hun boodschappen kunnen doen. Dat is lastig. Het betekent echter ook dat er niet gewerkt kan worden. Veel mensen, ook in Powakka, werken op contractbasis. Dat betekent dat wanneer je niet werkt er ook geen inkomsten zijn, geen sociaal

vangnet of iets dergelijks. Gelukkig worden er wel initiatieven ontplooid door de regering en andere partijen, maar de vraag is of dat genoeg is.

Daarnaast is er de gemeente die al drie maanden niet bij elkaar kan / mag komen. De laatste zondag dat wij er waren mochten we maar met maximaal dertig mensen bij elkaar zitten. We hebben toen de dienst gesplitst in een dienst in Klein Powakka in de kerk en een dienst in Powakka onder een boom bij één van de broeders. Maar de zondag daarna was dat ook niet meer mogelijk.

Daarnaast is besloten om met de broeder waar we zo blij mee waren omdat hij het werk over wilde nemen waarschijnlijk op termijn niet verder te gaan. We weten niet goed wat dat gaat betekenen voor de gemeente. We weten alleen wel dat de Heere er bij is. Hij gaat door met Zijn werk. Vaak gaat het anders dan wij willen, maar we mogen toch geloven dat Zijn weg de beste is.

En nu verder

Regelmatig wordt ons gevraagd hoe het nu verder gaat in Powakka. Zoals u al wel uit het bovenstaande hebt kunnen opmaken is het werk in Suriname niet overgenomen door iemand uit Nederland. Dat is jammer. We hebben jaren mogen werken onder de inheemsen. We hebben mogen zien hoe er vruchten waren op ons werk. Niet alleen is de gemeente in de achterliggende jaren gegroeid, ook hebben we gezien hoe mensen geestelijk groeiden. Hoe er meer kennis kwam van de Bijbel, meer betrokkenheid op de Heere en op elkaar. Dat werk wordt nu losgelaten.

Tegelijkertijd is dat ook wel begrijpelijk. Zending heeft tot doel om een gemeente / kerk tot zelfstandigheid te brengen. Het is de bedoeling om de mensen in andere landen op weg te helpen. Om structuur te bieden en dat soort dingen meer en het daarna over te dragen. Zover zijn we in Suriname niet gekomen. Wel is er een kerkenraad geïnstitueerd, is er sprake van een soort van kerkorde waardoor mensen weten hoe het kerkelijk leven eruit moet zien. Maar van zelfstandigheid is nog volstrekt geen sprake.

Waarom dan toch loslaten? Dat is omdat we hebben gezien, en dat ook door externe mensen is bevestigd, dat zelfstandigheid er ook in de toekomst niet in zal zitten. Misschien klinkt dat vreemd. Iedere kerk kan toch uiteindelijk zelfstandig worden? Ja, in Nederland misschien wel, maar in Suriname zien de dingen er anders uit. Financieel, geografisch, noem maar op zien de dingen er zo uit dat het niet verantwoord is om het werk op dezelfde manier voort te zetten als in de afgelopen jaren gedaan is.

Dat betekent niet dat het werk wordt losgelaten. Op de één of andere manier zal het werk worden voortgezet, maar hoe dat er precies uit gaat zien is nog niet bekend.

Hoe ons eigen leven eruit gaat zien, dat weten we ook niet. We zijn wat dat betreft zoekend naar wat de Heere met ons wil voor de toekomst.

Er is dus veel om voor te bidden. We willen u vragen Suriname, en de gemeente in Powakka in het bijzonder, blijvend op te dragen in uw gebed.

Hartelijk dank

We willen bij dezen ook hartelijk danken voor het meeleven dat u in de afgelopen jaren heeft getoond. Het was verblijdend, bemoedigend, hartverwarmend hoeveel mensen er elke keer weer aan ons dachten. Bij verjaardagen, bij feestdagen of zomaar kwamen er kaarten binnen. Stapels kaarten en cadeautjes. Dat zullen we nog wel een beetje missen... Bedankt ook voor het lezen van onze nieuwsbrieven en voor het bidden voor het werk in Suriname en voor ons als gezin.

Een hartelijke groet uit Lunteren,

Fam. Meuleman

Het leven is anders in Nederland. Kijken naar de sterren bij nacht doe je hier op een andere manier.

Thuisfrontcommissie

Tijdens onze uitzending zal een thuisfrontcommissie ons ondersteunen vanuit Nederland. Naast praktische en morele ondersteuning biedt deze TFC ook geestelijke ondersteuning. In de TFC zitten zowel familieleden en vrienden alsook een vertegenwoordiger van de HHK te Huizen.

Nieuwsbrief

Via onze nieuwsbrief en website kunt u op de hoogte blijven. Wilt u zich abonneren op de nieuwsbrief, dan kan dat op onze website. www.ameuleman.nl

Verjaardagen

A. Meuleman	1 december
H. Meuleman	25 mei
Willem	8 juni (2009)
Mark	30 maart (2011)
Gerald	12 oktober (2012)
Rick	29 juli (2014)
Waldo	13 maart (2018)

Colofon

Familie Meuleman
Hammerdijk 6
6741 JK Lunteren
www.ameuleman.nl